

1705 10. April 1897: 2. Beh. af Lovf. om Esbjergs kommunale Forhold m. m. 1706

Lovforslaget i dets Helhed fattes til Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 36 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsidium.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Handelspladsen Esbjergs kommunale Forhold m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 1695 ff.)

Der var til denne Behandling stillet følgende Endringsforslag:

Af Johnsen og Koch:

Til § 3.

Paragraffens sidste Sætning: "Overensstemmende hermed henregnes Esbjerg til Købstæderne for saa vidt angaar Valg til Landstinget" udgaar.

Lovforslagets Indhold, det stillede Endringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3dje Behandling fattes til Forhandling under et.

Johnsen: Naar det ærede 1ste Medlem for 6te Kredts (Koch) og jeg have tilladt os at stille Endringsforslag om, at Bestemmelsen i Lovforslagets § 3 om, at Esbjerg henregnes til Købstæderne, for saa vidt angaar Valg til Landstinget, udgaar, saa er det, fordi en saadan Bestemmelse formentlig vil være i afgjort Strid med Grundlovens § 37, hvorved fastsættes, hvilke bestemte Kommuner der, uden at være Købstæder, blive at henregne til Købstæderne ved Landstingsvalg, og en slig Bestemmelses Vedtagelse ved

denne Lejlighed vilde derfor være uden Gyltighed. Naar vi ikke tillige have foreslaaet, at der i Stedet for indsættes en lignende Bestemmelse som den, der fandtes i Regeringsforslaget om Handelspladsernes kommunale Bestyrelse, nemlig om, at Esbjerg fremdeles vedbliver at være Sognekommune med Hensyn til Landstingsvalgene, er Grunden den, at vi mene, at en slig Bestemmelse vilde være overflødig, thi naar Esbjerg ikke ifølge Grundloven kan henregnes til Købstæderne uden virkelig at blive Købstad, maa Følgen deraf jo være, at den vedbliver at være, hvad den er, Sognekommune, i det her omhandlede Forhold. I øvrigt kan jeg indskrænke mig til at henholde mig til de Udtalelser, som fremkom fra min ærede Medforslagsstiller og som jeg tillod mig at fremføre ved Lovforslagets første Behandling.

Madsen-Nygdal: Jeg havde alle-rede ved første Behandling Lejlighed til at udtale min Betsagelse af det, der da kom frem, hvori jeg nemlig saa en meget stærk Hindring for dette Lovforslags Gennemførelse. Jeg tror, at det er paatrængende nødvendigt at selv Lovforslaget gennemføres. Jeg tror, at der er stærk Træng for Esbjergs Vedkommende til at opnaa den kommunale Stilling, hvorefter Taler er, men jeg tænker ikke rettere, end at man her lægger en, jeg havde nær sagt uoverstigelig Vanskelighed i Vejen for Lovforslagets Gennemførelse. I alt Fald vil man vanskeliggøre det i meget høj Grad, thi jeg forstaar ikke, at det andet Ting vil kunne gaa ind paa den Opfattelse, som man her vil gøre gældende. Jeg skal ikke komme ind paa at tale om Fortolkningen af Grundlovens § 37, det havde vi jo Lejlighed til at drøfte forleden Dag. Jeg skal kun gentage, at jeg er overbevist om, at der intet som helst er til Hinder for, at Lovgivningsmagten i sin Helhed kan bestemme, at Esbjerg Kommune med Hensyn til Landstingsvalg regnes lige med Købstæderne, altsaa faar Købstadret med Hensyn til dette Punkt. At man nu udstemmer denne sidste Sætning i § 3, det betyder jo, som det ogsaa blev sagt forleden, at Spørgsmaalet henhænger uafgjort. Det gøres til Genstand for en administrativ Fortolkning i 1898, om Esbjerg skal regnes som Sognekommune, eller om den skal regnes som Køb-